

удосконалення; б) підтримка експансії іноземного капіталу, тобто інтеграція з передовими транснаціональними корпораціями; в) підтримка “точок зростання” тих галузей, які досягли успіху в науково-технічних розробках.

Уряди країн, що здійснюють економічні трансформації, повинні розв’язувати завдання щодо здійснення структурної перебудови усього комплексу економічних відносин відповідно до потреб економіки і впровадження інноваційного типу розвитку. Варто зазначити, що економіка України поки що розвивається на вже сформованій технологічній базі. Проте подальший розвиток може відбуватися лише доти, поки не будуть остаточно вичерпані ресурси, які стануть дорожчими, що неминуче спричинить стрімке падіння темпів економічного розвитку. Перехідні процеси, які відбуваються в економіці України, свідчать про те, що одним з найефективніших методів активізації роботи підприємства є вдосконалення інноваційною діяльністю.

1. Денисенко Н.П., Риженко Я.В. Стратегічна місія інноваційної діяльності і шляхи її активізації в Україні // Міжгалузевий науково-практичний журнал. Проблеми науки. – 2007. – №6. – С. 10–11. 2. Кармазін Н.В. Інноваційний менеджмент у системі стратегічного управління підприємством // Інвестиції: практика та досвід. – 10.09.2008. – С. 20. 3. Кахович Ю.О. Інновація та інноваційна діяльність: сутність і визначення // Інвестиції: практика та досвід. – 2007. – № 3. – С. 33. 4. Шмігельська З.К., Зінько Н.Я. Концептуальні напрями організації управління інноваційною діяльністю // Міжгалузевий науково-практичний журнал “Проблеми науки”. – 2007. – № 3. – С. 11.

М.В. Каркульовська

студентка гр. УІДм-11.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Шпак Н.О.

НОВІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ІННОВАЦІЙНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

Інноваційний менеджмент – це комплексна система управління інвестиціями, щокладаються власниками в розвиток усіх видів інновацій. Вона включає побудову організаційних структур, вибір напрямів інновацій, оптимізацію інвестицій, різні аспекти управління персоналом [1].

Головним напрямком перебудови менеджменту і його радикального удосконалення, пристосування до сучасних умов стало масове використання новітньої комп'ютерної і телекомунікаційної техніки, формування на її основі вискоелективних інформаційно-управлінських технологій. Нові технології, побудовані на комп'ютерній техніці, вимагають радикальних змін організаційних структур менеджменту, його регламенту, кадрового потенціалу, системи документації, фіксування і передачі інформації. Особливе значення має впровадження інформаційного менеджменту, значно розширеної можливості використання компаніями інформаційних ресурсів. Розвиток інформаційного менеджменту пов'язаний з організацією системи оброблення даних і знань, послідовного їхнього розвитку до рівня інтегрованих автоматизованих систем управління, що охоплюють по вертикалі і горизонталі усі рівні і ланки виробництва і збуту.

Матеріальною основою сучасних інформаційних технологій є три основні технічні досягнення [2]:

- поява нового середовища нагромадження інформації на фізичних носіях (магнітні стрічки, мікрофільми, магнітні та оптичні диски, напівпровідникові пристрої тощо);
- розвиток засобів зв'язку, що забезпечують доставку інформації практично в будь-яку точку земної кулі без обмежень в часі та просторі, та масове охоплення населення засобами зв'язку (радіо, телебачення, мережі передачі даних, супутниковий зв'язок, телефонна мережа);
- можливість автоматизованої обробки даних за допомогою комп'ютера згідно з заданим алгоритмом.

В основу нових інформаційних технологій, які ґрунтуються на широкому застосуванні персональної комп'ютерної техніки, покладені три основні принципи: інтегрованість, гнучкість, інтерактивність. Інтегрованість забезпечує комплексний підхід до розв'язання поставлених завдань за рахунок об'єднання можливостей як технічних, так і програмних засобів. Гнучкість дає змогу динамічно і невеликими зусиллями виконувати поставлені завдання. Інтерактивність, своєю чергою, уможливорює динамічно переналагоджувати завдання з врахуванням конкретних вимог.

Технологічну основу інформатизації менеджменту створюють комп'ютери останніх поколінь і сучасні засоби зв'язку. На базі цих технічних засобів формуються інформаційні технології – цілісні системи збирання, перероблення, передавання, використання інформації

з метою управління. Передусім йдеться про створення інформаційних технологій з використанням штучного інтелекту. Вважається, що основні напрямки в області створення інформаційних технологій і штучного інтелекту пов'язані з перебуванням ефективних систем надання знань і організацією процесу комунікації користувачів з комп'ютерною технікою, а також із плануванням доцільної діяльності, формуванням глобальної структури нормативної поведінки. Іншими словами, якісно перебудовується саме управлінське середовище, що пристосовується до вимог сучасних комп'ютерів.

Загалом сучасні інформаційні технології спрямовані на підвищення рівня автоматизації усіх інформаційних процесів, що є основою для прискорення темпів науково-технічного прогресу. Інформаційні технології дають змогу ефективно поєднувати технічні можливості обчислювальної техніки, електрозв'язку, інформатики. Вони спрямовуються на збір, нагромадження, аналіз та доставку інформації споживачам (вченим, інженерам, керівникам, лікарям, економістам) незалежно від відстані до джерел та обсягів, на автоматизацію одноманітних операцій управлінського процесу і підготовку аналітичної інформації для прийняття рішень.

В останні десятиліття менеджери в найбільш розвинених країнах, зокрема у США і Японії, орієнтуються на творчі інформаційні технології так званого третього (вищого) рівня. Вони охоплюють повний інформаційний цикл - вироблення інформації (нових знань), їхні передачу, перероблення, використання для перетворення об'єкта, досягнення нових вищих цілей.

Повна інтегрована автоматизація менеджменту припускає охоплення таких інформаційно-управлінських процесів: зв'язок, збір, збереження і доступ до необхідної інформації, аналіз інформації, підготовка тексту, підтримка індивідуальної діяльності, програмування і розв'язання спеціальних завдань.

До сучасних технічних засобів автоматизації інформаційно-управлінської діяльності належать: персональні комп'ютери, об'єднані в мережі; електронні засоби введення/виведення інформації; системи оброблення змісту (проблемно-орієнтовані комп'ютерні системи, що мають великі функціональні можливості); копіювальна техніка; комунікаційні засоби, телефонна техніка; засоби для автоматизації введення архівних документів і пошуку інформації (до них належать нетрадиційні

носії інформації: магнітні диски і стрічки, мікрофільми, диски з оптичними записами); засоби для обміну інформацією – “електронна пошта”; відеоінформаційні системи; локальні комп’ютерні мережі; інтегровані мережі організацій [3].

Підсумовуючи, відзначимо основні переваги для організацій, які їм надає використання передових інформаційних технологій в управлінні. Так, застосування сучасних засобів зв’язку та оброблення інформації у повсякденній роботі менеджерів дає змогу значно скоротити витрати на рутинну та малоефективну роботу і підвищити результативність ділових переговорів. Застосування інформаційних систем менеджменту надає можливість розглядати проблеми управління організацією у взаємопов’язаному комплексі і підняти ефективність праці менеджерів на якісно новий рівень. Важливе значення в автоматизації менеджменту має передача інформаційних масивів. Створюються нові можливості для ефективної співпраці, оскільки, з одного боку, забезпечуються можливості на якісно вищих рівнях представляти чи передавати інформацію (відеоінформацію, гіпертексти, мультимедіа), а з іншого, – зникають бар’єри віддалі, оскільки зникають проблеми з’єднання і передачі інформації без спотворень.

1. Основи інноваційного менеджменту / За ред. О.П. М’якушева. – Харків, 2003. – 377 с. 2. Гордієнко І.В. Інформаційні системи і технології в менеджменті: Метод. посібник. – К.: КНЕУ, 2003. – 326 с. 3. Сучасний менеджмент: теорія і практика / Під ред. Г.В. Щекіна. – К.: МЗУУП, 1994. – 144 с. 4. Новаківський І.І., Грибик І.І. Інформаційні системи у менеджменті: системний підхід: Навч. посібник. – Львів: Видавництво НУ “Львівська політехніка”, 2007. – 196 с.